

மாணவர்களின் மொழித்திறன் விருத்திக்கு பாடசாலையும், குடும்பமும்

கலாநிதி. சந்துரு மரியதாஸ்
விரிவுரையாளர், கல்வி மற்றும் பிள்ளை நலத்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

இன்றைய நவீனத்துவமான உலகில் கல்வி மிகவும் இன்றியமையாத அம்சமாகக் காணப்படுகின்றது என்பதை அனைவரும் அறிவர். ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தி அந்நாட்டின் எழுத்தறிவிலும் சார்ந்துள்ளது. அந்தவகையில் ஒரு நாட்டில் ஒரு மனிதன் தனது குழலுக்கு ஏற்ப இசைவாக்கம் பெறுவதற்கான செயன்முறையே “கல்வி” எனக்கொள்வோம். இங்கு “மாணவர்களின் இதயத்தினைத் தொடுவதன் மூலமே கல்வியை சரிவரக்கொடுக்க முடியும்” என்பது அனைவரும் அறிந்த விடயமாகும். குழந்தையொன்று தாயின் கருவில் இருக்கும் போது கற்க ஆரம்பித்துவிடுகின்றது. பின்னர் பிறந்தது முதல் இறக்கும்வரை ஒரு மனிதன் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறான் என்பது நடைமுறை. இவ்வாறாக கல்வியறிவு உடையவர் என எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களே கணிக்கப்படுகின்றனர். கல்வியை ஒரு பிள்ளை தனது குடும்பத்திலும், தான் வாழும் குழலிலும், கற்கும் பாடசாலையிலுமிருந்து பெற்றுக் கொள்கின்றது. அந்தவகையில் இவ்வாறு கல்வியைக் கற்கின்ற போது ஒருவரிடத்தில் மொழித்திறன் விருத்தி மேலும் உயர்வடைகின்றது. ஆனால் இம்மொழித்திறன் விருத்தியானது எல்லோரிடத்திலும் ஒரே மாதிரியாகக் காணப்படுவதில்லை. ஒருவருக்கொருவர் வேறுபட்டே காணப்படும். இங்கு மொழித்திறன் விருத்தியாக எழுத்துத்திறன், வாசிப்புத்திறன், பேச்சுத்திறன், உச்சரிப்புத்திறன் என வகைப்படுத்தி நோக்கப்படுகின்றது.

ஒரு குழந்தையின் மொழித்திறனானது செவிமடுத்தலிலேயே ஆரம்பமாகின்றது. அந்தவகையில் செவிமடுத்தல் சிறப்பாக அமையும் போதுதான் ஏனைய திறன்களும் சிறப்பாக அமையும். இவ்வாறான செவிமடுத்தல் திறனை மாணவர்கள் தங்களிடம் விருத்தியாக்கிக் கொள்ளும்வகையில் வாசிக்கும் விடயங்களையோ, எழுதும் விடயங்களையோ மீண்டும் மீண்டும் ஞாபகப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை கையாள வேண்டும். அதாவது யோகா பயிற்சிகள், மனதை ஒருமைப்படுத்தும் பயிற்சிகள், தியானம் போன்ற செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு விடயங்களை கிரகித்து ஞாபகப்படுத்தி தங்களின் கிரகித்தல் நிலை எவ்வாறு உள்ளது என்பதை அடிக்கடி பரீட்சித்துப் பார்ப்பதற்கான பயிற்சிகளை வழங்க வேண்டும். இவ்வாறான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் போது மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரிடம் எவ்வாறான கிரகிக்கும் ஆற்றல்கள் உள்ளன என்பதனை கண்டறிந்து கொள்ள முடியும். அந்தவகையில் ஒவ்வொரு மாணவரின் மொழித்திறன் விருத்தியில் அவர்களது குடும்பத்தின் செல்வாக்கினைக் காணலாம். இங்கு பெற்றோர், பெற்றோருடன் இணைந்து வாழும் உறவினர்கள் சமூகம் ஏற்கும் பண்பாட்டு மாதிரியொன்றை குடும்பம் எனலாம்.

மாணவர்களின் மொழித்திறன் விருத்தியில் அவர்களினது குடும்பம் அதாவது மாணவர்களது பெற்றோர், குடும்ப அங்கத்தவர்கள், அவர்கள் வாழும் சூழல், குடும்பப் பின்னணி என்பன தாக்கம் செலுத்தும். இங்கு பெற்றோர்கள் கல்வியறிவு குறைந்தவர்களாகவும். பிள்ளைகளின் கல்வி மீது அக்கறை கொள்ளாதவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். மாணவர்களை ஓய்வு நேரங்களில் புத்தகங்களை வாசிக்க, ஆக்கங்களை எழுதத் தூண்டாது பெற்றோர் தொலைக்காட்சி பார்த்தல், வேறு வேலைகள் என்பவற்றில் ஈடுபடுகின்றபோது பிள்ளைகளின் மொழித்திறன் விருத்தி குறைவடைகின்றது. இதனால் இவர்களால் கல்வியை மேலும் விருத்தி செய்ய முடியாது உள்ளது.

அது போன்று குடும்பத்தில் உள்ள ஏனைய அங்கத்தவர்கள் மொழித்திறன் விருத்தி குறைவானவர்களாகக் காணப்படும் போது அவை பிள்ளைகளிலும் தாக்கம் புரியும். உதாரணமாக குடும்பத்தில் உள்ள ஒருவர் சரியான முறையில் உச்சரிக்காது தெளிவாகப் பேசாது இருக்கும்போது அவ்வாறே பிள்ளையும் பேச எத்தனிக்கும். அதேபோன்று ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் பேச்சு உச்சரிப்புகள் வேறுபட்டுக் காணப்படும்போது அவ்விதப்புகளைக் கொண்ட பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் செல்லும்போது பல அசௌகரியங்களை எதிர்கொள்கின்றனர். அதாவது ஏனைய மாணவர்கள் தங்களை ஏளனம் செய்வார்களோ எனத்தாழ்வு மனப்பாங்குகொண்டு ஒதுங்கி நிற்கும் நிலை உருவாகின்றது.

இன்றைய சூழலில் பெற்றோர்கள் வெளிநாடு செல்லுதல், வறுமை காரணமாக பிள்ளைகளை வேலைக்கமர்த்துதல், சிறுவயதில் திருமணம் செய்து கொடுத்தல் போன்ற காரணிகளினாலும் மாணவர்களின் மொழித்திறன் விருத்தி பாதிக்கப்படுகின்றது. இங்கு பெற்றோர்களைப் பிரிகின்ற பிள்ளைகள் கற்றலில் ஆர்வம் காட்டாது சில சந்தர்ப்பங்களில் நெறிபிறள்வான நடத்தைகளையும் வெளிக்காட்டுவர். பிள்ளைகள் வறுமை காரணமாக வேலைக்குச் செல்லும் போது அவர்களது கவனம் முழுக்க பணம் சம்பாதிப்பதில் காணப்படும். சிறுவயதில் திருமணம் செய்வதனால் தாம் மேலும் கற்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையில்லாது கல்வியை ஏனோ தானோ என்று கற்பார்கள். இவ்வாறான எண்ணங்களைக் கொண்ட மாணவர்கள் சரியான முறையில் கல்வியை கற்காது ஒழுங்காக பாடசாலைக்கு வராது இடைவிலகல்களை மேற்கொள்கின்ற போது ஆசிரியர்களால் சிறப்பான முறையில் கல்வியை கற்பிக்க முடியாதுள்ளது.

இன்றைய சூழலில் மாணவர்கள் தங்களது அதிக நேரத்தை பிரத்தியேக வகுப்புக்களுக்காகச் செலவிடுகின்றனர். இதனால் இவர்கள் புத்தகங்களை வாசித்தல், ஆக்கங்களை எழுதுதல் போன்ற செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவது மிகவும் குறைவாக

உள்ளதனால் வகுப்பறைக் கற்றலில் புதிய ஆக்கங்களைப் படைக்கவோ புதிய விடயங்களை அறியவோ முடியாது சிரமப்படுகின்றனர். மற்றும் மாணவர்கள் தொலைக்காட்சியை அதிகம் பார்ப்பதனாலும், இணையத்தினை பாவிப்பதனாலும் வாசிக்கும் திறன், எழுதும் திறன் குறைவடைந்து செல்கின்றது. இத்தகைய நிலைமையானது வகுப்பறையில் ஒரு விடயத்தை கொடுத்து அவற்றினை ஆக்கமாக அமைக்கும்படி அவர்களிடம் கூறுகின்றபோது இடர்படுகின்றனர். மற்றும் பிள்ளையினுடைய கற்றலில் எவ்வளவு தூரம் பரம்பரை செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றதோ அதேபோன்று சூழலும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. இதனை நிறுபிக்கவே “வாட்சன்” எனும் (நடத்தைவாதி) அறிஞர் என்னிடம் நூறு குழந்தைகளைத் தாருங்கள் அப்பிள்ளை எந்தப் பரம்பரையைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை அப்பிள்ளையை நீங்கள் விரும்பும் பிரஜையாக வளர்த்துத் தருகின்றேன் என்றார். எனவே பிள்ளையின் கற்றலைத் தீர்மானிப்பதில் சூழலின் செல்வாக்கு இன்றியமையாதது. அதாவது ஒரு பிள்ளை வாழும் சூழலில் உள்ளவர்களின் பழக்கவழக்கங்கள் பிள்ளையிடத்தில் இலகுவில் ஒட்டிக்கொள்ளும். சில பிள்ளைகளின் பெற்றோர் படித்தவர்களாகவும் தொழில் அந்தஸ்து உள்ளவர்களாகவும் காணப்படுவார்கள். ஆனால் பிள்ளையின் பழக்கவழக்கங்கள் எதிர்மறையாகக் காணப்படும்.

இங்கு மாணவர்களின் சமவயதுக் குழுவினர் மொழித்திறன் விருத்தியில் குடும்பத்திற்கு அடுத்தபடியாக பிள்ளைகளிடத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்துபவர்கள் ஆவர். “பூவுடன் சேர்ந்து நாரும் மணக்கும்” எனும் பழமொழிக்கு ஏற்ப நண்பர் குழாமின் நடத்தைப்பாங்குகள் பிள்ளைகளின் கற்றலில் தாக்கத்தைச் செலுத்துகின்றன. இதனடிப்படையில் மாணவர்களின் மொழித்திறன் விருத்தியிலும் நண்பர் குழாமின் தாக்கத்தினைக் காணலாம். நண்பர்கள் சரியாக உச்சரிக்காது எழுத வாசிக்கத் சிரமப்படுகின்ற போது குறித்த மாணவரிடமும் இந்நிலையினைக் காணலாம். ஆகையால் மாணவர் ஒருவரின் மொழித்திறன் விருத்தியில் நண்பர் குழுவின் செல்வாக்கினைக் காணலாம். எனவே மொழித்திறன் விருத்திக் குறைபாடுகளையுடைய மாணவர்கள் கற்றலில் ஆயத்தமும் ஈடுபாடும் குன்றியவர்களாகவும் விருப்புக் குறைவானவர்களாகவும் காணப்படுவதனால் வகுப்பறை கற்றல் கற்பித்தலில் ஆசிரியர் பல அசௌகரியங்களை எதிர்கொள்கின்றனர். பாடசாலைக்கு செல்லும் காலத்தில் வாசிப்புத் திறனை விருத்தி செய்யாத பிள்ளை பிற்காலத்தில் அதனை விருத்தி செய்யுமென்று கூற முடியாது. எனவே ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள் வாசிப்புத்திறனில் மாணவர்கள் அடையும் இடர்பாடுகளை தவிர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை உருவாக்க வேண்டும். அந்தவகையில் முதன்மை நிலைகளில் பல்வேறு வாசிப்பை முன்னேற்றுவதற்கான செயற்றிட்டங்களை முன்னெடுத்தல், மாணவர்களிடம் வாசிப்பு தொடர்பான மகிழ்ச்சிகரமான செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தல், வாசிப்புக்கு உதவக்கூடிய விளையாட்டுக்களை செயற்படுத்துதல்,

வாராந்தம் நூலகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுதல், வகுப்பறை மட்டத்தில் பத்திரிகை சஞ்சிகைகளை காட்சிப்படுத்துதல், பெற்றோர்களுக்கு வாசிப்புத் திறனை விருத்தி செய்யக்கூடிய ஆலோசனைகளை வழங்குதல், பழைய மாணவர்கள் சங்கமானது இடர்படும் மாணவர்களை இனங்கண்டு அவர்களுக்கு விசேட வகுப்புக்களை நடாத்துதல், வாசிப்புத்திறனை விருத்தி செய்யும் வகையில் ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் பொறுப்பாக ஆசிரியர்களை நியமித்தல் போன்ற செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கும் போது மாணவர்கள் தங்களது வாசிப்புத்திறனை மேலும் விருத்தி செய்து கொள்வார்கள்.

பரீட்சையை மையமாகக் கொண்ட எம்முடைய நாட்டின் கல்விக்கான கலைத்திட்டத்தின்படி மாணவர்களுக்கான மொழித்திறன் விருத்தியில்தான் சகலவிதமான எதிர்கால அடைவுகளும் தங்கியுள்ளது. எனவே உரிய காலகட்டத்தில் பிள்ளைகளின் மொழியாற்றலை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம் மாணவர்களின் வாழ்க்கைக்கு வித்திடுவோம்.

